

NAAC 2007

Na het uitgebreide verslag van Elwin zal ik proberen onze (Ries en Gert) belevenissen beknopt weer te geven.

Na de massale nationale en internationale belangstelling i.v.m. onze overwinning bij de eerste FITAR van zondag 28 oktober, is de druk op onze schouders enorm.

We weten dit goed te verwerken en storten ons in het volgende avontuur de NAAC 2007

Vrijdag avond 17.45 uur meld ik me bij Ries in Maarsbergen, van daaruit op weg naar Werkendam, na wat file leed arriveren we rond de klok van half 8 op de plek van bestemming. Wat schets onze verbazing, Elwin loop er ook weer rond te springen, na wat gebrabbel, jij zou hier helemaal niet zijn, blijkt Harm noodgedwongen alsnog d(i)e joker te hebben ingezet.

Na de gebruikelijke materiaal controles, briefing, CP's intekenen gaan we de kajaks gereed maken voor de proloog.

Tent, slaapzak, veel eten en drinken, droge kleding etc. etc. (een aanhangboot zou een uitkomst wezen).

Ries navigeren (wat niet makkelijk is op het water), ik aan het roer komen we tegen middernacht aan in een lange lint van breeklichtjes op het bewuste eiland midden in de Biesbos.

Tent opzetten pasta eten, ik met gehakt, Ries met Tonijn (ook erg lekker),

en met een volle buik nog gauw een paar uurtjes slapen voordat het echte werk gaat beginnen.

Rond 04.00 uur ontwaken we door diverse wek signalen. Nooit een prettig moment, maar dat blijde gezicht van Ries maakt een hoop goed.

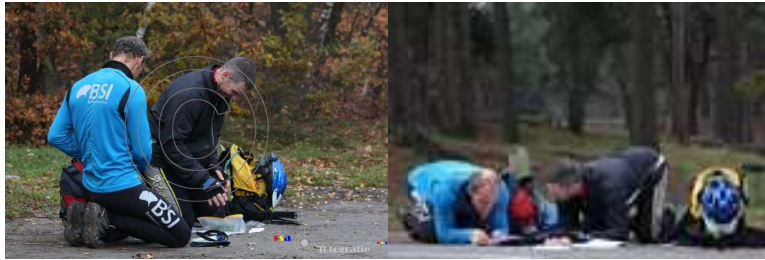
Spullen voor de race gereedmaken weer eten en in volgorde van binnenkomst vertrekken we ook weer.

Gezien we op een eiland zitten is het niet zo moeilijk in te schatten wat we mee gaan beginnen, Biesbosch by night geeft overigens niet veel prijs van haar schoonheid jammer ik had me nogal verheugt op al dat natuurschoon.

Het varen gaat erg lekker en na een kilometer of 17 incl. alle CP's komen we aan op het wisselpunt.

Snel de punten intekenen, weer eten en met de fiets verder, echt heerlijk om weer wat anders te doen (dat lekkere gevoel gaat er wel af als de billen rauw worden).

Het fietsen gaat prima en na alle punten te hebben gevonden, arriveren op WP 3 waar we een korte loopetappe van ongeveer 8a 9 km. moeten doen. Het lopen gaat zoals verwacht Ries beter af dan mij, maar met deze afstanden is dat nog niet echt een probleem.

Na één klein vergissinkje (verkeerd paadje ingeslagen) is het voor Ries een goed moment om wat balast kwijt te raken, dus op de hurken tussen de struiken, alleen het krantje ontbreekt

Punten worden uiteindelijk zonder veel moeite gevonden, en we kunnen weer op de fiets, Fietsen ligt mij iets beter, ook gezien Ries niet echt veel fiets training achter de rug had, kon ik lekker op adem komen.

Alle CP's zijn nog binnen, en er zijn nog geen deadlines overschreden dus dat gaat goed.

Aangekomen in Udenhout kan het feest beginnen, eerst een kleine 17 km. loopetappe, daarna diverse touw hindernissen, lekker voor de armpjes die hadden op het kajakken na nog niet veel hoeven te doen, en als toetje een run & bike van een 10 km..

De deadline voor de run&bike was om 17.30 uur, gezien we alles nog binnen de tijd gehaald hadden (en met de gemaakte afspraak 'alles pakken zolang er geen deadline is overschreden') doen we navraag over de hierna te komen deadlines, aangegeven wordt dat er hierna geen deadlines meer zijn, dus starten we om 17.25 uur met de run & bike etappe, voor dat we weer op pad gaan worden er de legendarische woorden uitgesproken door een man bij het kampvuur '**willen jullie een broodje knakworst**' dit was het lekkerste broodje ooit, de run & bike gaat in een redelijk tempo, tactiek is 100 mtr. voorbij je lopende teammaat je fiets aan de kant en rennen en dat om en om, onderweg worden we nog een keer voorbij gestoven door Harm en Elwin (altijd gezellig) zij waren al met een volgende fiets etappe begonnen, na wat succes kreten, snuiven we verder.

Weer binnen doen Ries zijn benen ook pijn (zie je wel hij is ook van vlees en bloed) en tot groot plezier van mij weer op de fiets, na wat schuiven komt Ries zijn zitvlak ook weer in een positie dat acceptabel voor hem is.

De afstanden ga je nu ook wel in de benen voelen, maar elke gehaalde CP (en de tonijn salade van Ries) zijn weer lichtpuntjes en motiveren enorm, aangekomen op het wisselpunt (en ja we hebben alles nog gehaald) komt er de domper, hier is dus wel degelijk een deadline voor de volgende loopetappe, 16 km. in 30 minuten gaan we echt niet redden, dus overschakelen op tactisch racen, snel 1 CP. ophalen en weer terug, op het WP wordt er herhaaldelijk rond geschreeuwd dat we allemaal als de gesmeerde bliksem het WP moesten verlaten om geen straf te krijgen, (billenkoek op rauw vlees zaten we ook niet echt op te wachten), dus alles pakken en wegwezen.

De bandjes van de fiets waren nog warm dus gas erop, gevoelsmatig liggen de CP's steeds verder uit elkaar, maar ze worden gevonden en we komen aan in het fort Altena, leuk voor de afwisseling, Azimut, schatkist, beetje kruipen, bijlen gooien,

een stukje varen, Ries nog even de kerker van het ford in om nog een puntje te halen en weer afmelden, het tweede geschenk een beker warme soep, een geweldig inwendig feest.

Laatste 10 km fietsen (op papier) uitslovers als wij zijn pakken we een paar km. meer, op naar de kajak voor het laatste stuk varen, met een deadline van 03.22 uur in ons achterhoofd gaan we het water op, jammer, weer in het donker, Ries navigeert ons tussen de rietkragen door (waar hij gelukkig erg goed in is), en als de luiken van beide zo af en toe dicht willen vallen wordt het complete repertoire van Rob de Nijs ingezet, klinkt goed zo op het water en we blijven wakker.

Om voor de deadline binnen te zijn besluiten we om het eerste CP, die behoorlijk uit koers ligt te laten voor wat het is, het andere CP wordt na wat "zitten we hier wel goed" gevonden, nu op naar de finish, de laatste krachten eruit knallen vooral nadat we zeker wisten de juiste koers te varen, ze staan ons al op te wachten en wetende dat het erom spande begonnen we al een tiental meters voor de streep te roepen dat we binnen waren.

De domper is groot als men van de organisatie vanaf de kant onze eindtijd vaststelt op 03.23 uur, NEE "jullie klokkie loopt voor" proberen we nog, 1 minuut over de deadline, dit kost ons uiteindelijk 2 plaatsen in het eindklassement.

Moe maar voldaan duiken we knus in ons tentje, na een paar uur wordt ik wakker en kijk in het gezicht van Ries, jeetje man wat zie jij eruit, volgens Ries zie ik er niet beter uit, maar dat maakt niet uit, we hebben een geweldig mooie race achter de rug en met een 10^e plek zijn we alsnog niet ontevreden, gezien het sterke deelnemersveld.

In een grote groep varen we terug (nu weet ik eindelijk ook hoe het er uit ziet met daglicht) naar het startpunt waar een lekker ontbijt op ons wacht.

